

Η σχέση μας με τον πλησίον κατά το Τριώδιο

/ Γνώμες

Υπάρχει η αντίληψη ότι μπορεί κάποιος να συναντήσει και να ενωθεί με το Θεό ατομικά, απομονωμένος, χωρίς σχέση και ενδιαφέρον για τους άλλους ανθρώπους. Όπως, ακόμα, και να διανύσει το «στάδιο των αρετών», την περίοδο της [Μεγάλης Σαρακοστής](#), πορευόμενος μόνος, ενδιαφερόμενος για την ατομική του πνευματική πρόοδο.

Η **Ορθοδοξία**, ως σχοινοβασία, δεν βιώνεται εύκολα και ανώδυνα, γιατί δεν συνίσταται από κατάλογο επιτρεπομένων και απαγορευμένων πράξεων, όπως η **Θρησκεία του Νόμου**.

Έτσι, ο τονισμός της κοινωνικότητας παραπέμπει σε εκκοσμίκευση, όπως και ο τονισμός της προσωπικής άσκησης και αρετής σε απομόνωση. Χρειάζεται διάκριση και φώτιση Θεού για να συνυπάρχουν αρμονικά η σχέση με τους ανθρώπους και η ησυχία.

Η **περίοδος του Τριωδίου** έχει έντονο το κοινωνικό στοιχείο, ενώ καλεί σε

προσωπική μετάνοια. Το ένα συμπληρώνει και ολοκληρώνει το άλλο. Ενώ, δηλαδή, μας καλεί σε αγώνα νηστείας, προσευχής, μετάνοιας- καταστάσεις προσωπικές -εν τούτοις οι Κυριακές που προηγούνται της **Σαρακοστής**, μας καλούν να ενδιαφερθούμε για τον πλησίον μας, ελεώντας τον υλικά και πνευματικά.

Η **Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου**, με την παραβολή που διαβάζεται, μας προτρέπει στην αποδοχή κι όχι στην απόρριψη του αμαρτωλού με την πεποίθηση ότι «δεν είμαστε όπως οι άλλοι, αμαρτωλοί και άδικοι».

Η **Κυριακή του Ασώτου**, με τη θαυμάσια παραβολή, μας υποδεικνύει την σπουδαιότητα της απόφασης της επιστροφής στην «οικεία του Πατρός» και το πόσο εύκολο είναι, τελικά, οι εντός να γίνουν εκτός.

Το **Ευαγγέλιο της κρίσεως**, κατά την **Κυριακή της Απόκρεω**, μας τονίζει το κριτήριο της **Εισόδου μας στη Βασιλεία**, που συνίσταται στη συμπαράσταση των αδυνάτων αδελφών με τρόπο πρακτικό και συγκεκριμένο.

Την **Κυριακή της Τυρινής**, το πρωί στη Λειτουργία, θα διαβαστεί το Ευαγγέλιο που μας λέει πως μόνο αν συγχωρέσουμε το συνάνθρωπό μας θα συγχωρεθούμε από το Θεό. Τ' απόγευμα της ίδιας ημέρας, μετά τον «*Εσπερινό της Συγνώμης*», ο κάθε πιστός θα ζητήσει συγχώρεση από τους άλλους και, βέβαια, θα δώσει συγχώρεση ώστε ν' αρχίσει την επόμενη ημέρα, τη Μεγάλη Σαρακοστή, ελεύθερος από πνευματικά βάρη.

Η ελεημοσύνη, που καλούμαστε να κάνουμε, όπως ακούμε από τα Ευαγγέλια της Α' εβδομάδας, ενοποιεί τους ανθρώπους και τους κάνει όντως κοινωνικούς. Ελεημοσύνη για τις υλικές ανάγκες του πλησίον, όπως και ελεημοσύνη για τις πνευματικές του ανάγκες, που φανερώνεται στο ενδιαφέρον για το φίλο του **Αποστόλου Φιλίππου, το Ναθανάηλ**, όπως ακούμε στο Ευαγγέλιο την Α' **Κυριακή της Σαρακοστής**, και για τον παραλυτικό της **Καπερναούμ** που θεραπεύεται από το Χριστό εξ αιτίας της πίστης των τεσσάρων που τον μετέφεραν, όπως ακούμε τη Β' **Κυριακή της Σαρακοστής**.

Το Πάσχα, η εορτή των εορτών, γιορτάζεται αληθινά εάν πούμε καρδιακά τον Αναστάσιμο χαιρετισμό, αφού «περιπτυσώμεθα ἀλλήλους» και «συγχωρήσουμε πάντας τῇ Ἀνάστασι». Τότε όλα γίνονται φως και Ζωή, με τη δύναμη του Αναστάντος Κυρίου μας, για όλο τον κόσμο

Πηγή: pemptousia.gr/ π. Ανδρέας Αγαθοκλέους